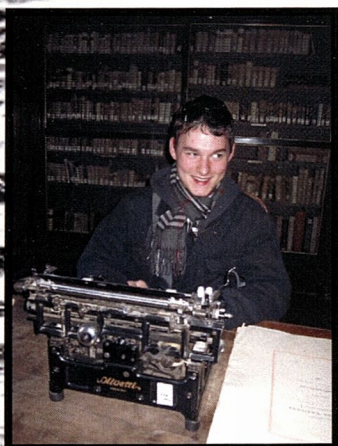
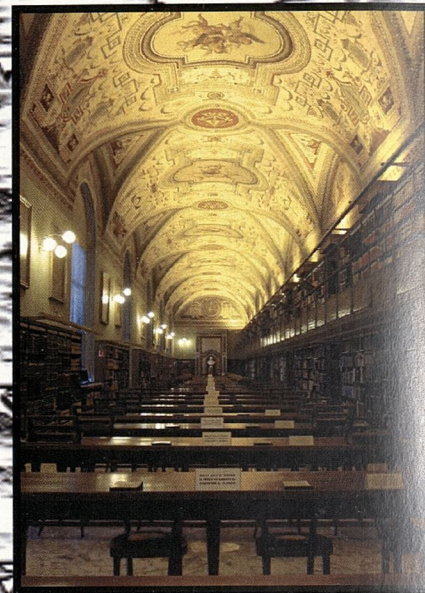

š t u b i d u

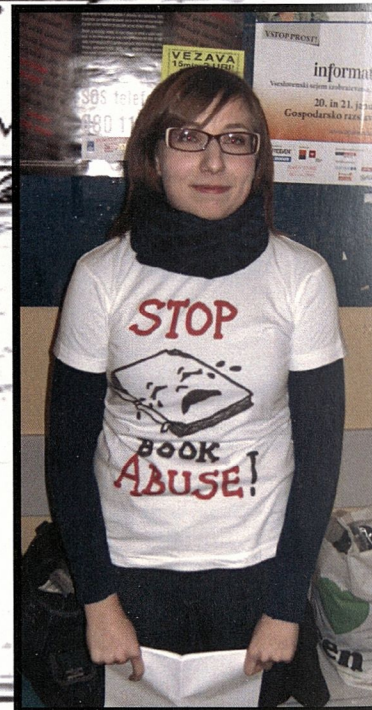
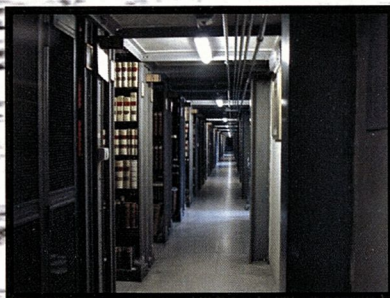
letnik 10, št. 1

2012

Lanskoletna ekskurzija
bibliotekarjev v Rim
Foto: Milena Repa

Plakat, ki vabi na
letošnje ekskurzijo v
Beograd in Zagreb

Aktualna predsednica
Sekcije študentov bib-
liotekarstva Meta Eržen
Foto: Ana Češarek

Nov začetek Štubiduja

Ana Češarek

Potrudili smo se in ustvarili novo številko Štubiduja! Od zadnje številke našega bibliotekarskega časopisa je minilo že več kot pet let. V tem času se je generacija zamenjala (razen najbolj vztrajnih večnih študentov), a veselje do tiskanega časopisa (še) ni ugasnilo. Veliko smo razmišljali, ali je v današnji digitalni dobi sploh še smiselno tiskati Štubidu. Odločitev je padla. Dokler bo študentom našega oddelka listanje tiskane revije bolj domače kot pregledovanje člankov na iPadih in podobnih digitalnih napravah, bo Štubidu ostal tradicionalno tiskan. Zanimivo bi bilo vedeti, koliko številok bo še tako, preden nam bodo Dedek Mraz, zlata ribica ali pa kar študentsko delo prinesli lastno tablico...

V pričujoči številki smo predvsem poskrbeli, da naš spomin na rajanja, dogodivščine in prizadevnost zimskega semestra ne bo pozabljen. Pridno smo ovekovečili ekskurzijo v Kranj, letošnje brucovanje, predbožično pisanje in ostale tradicionalne dogodke, ki jih organiziramo kot študenti oddelka BINK in člani Sekcije študentov bibliotekarstva. Objavljamo poezijo našega kolega Muanisa, ki je izdal pesniško zbirko pri KUD-u France Prešeren, pa pregled letošnjega knjižnega sejma skozi oči kolegice Tjaše. V intervjuju lahko поблиžje spoznate predstojnika oddelka, našli boste tudi nekaj nasvetov za dobro branje; skratka za razvedrilo je poskrbljeno. V prispevku Bruckin pogled se ne pozabite spomniti na svoj »brucovski« čas, preberite tudi, kako vas Polona vabi v bralni klub, ki se začneja v drugem semestru.

Mi zmoremo vse!

Kot urednica bi se zahvalila vsaki kolegici in vsakemu kolegu, ki je prispeval/-a svoj del k uresničenju te številke. Brez vseh nas Štubiduja ne bi bilo in oddelk BINK bi izgubil dragoceno zagnanost mladih ljudi, ki želijo prispevati k boljši podobi bibliotekarske in založniške stroke.

Štubidu - revija študentov
bibliotekarstva

letnik 10 / številka 1,
marec 2012

Izdajatelj:
Sekcija študentov bibliotekarstva

Glavna in odgovorna urednica:
Ana Češarek
anci.cesarek@gmail.com

Mnenja in komentarji avtorjev ne odražajo nujno stališč
uredništva.

Jezikovni pregled:
Tadeja Topolnik

Oblikovanje:
Marjeta Šuštaršič

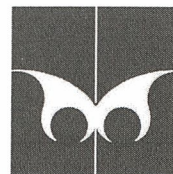
Naklada: 150 izvodov

ISSN C503-6488

Tisk:
tiskarna.net

Nepodpisane fotografije so iz našega arhiva, last avtorjev
prispevkov ali z internetnih virov.

Izid omogočil:

ZBDS

A si ti tud' not' r pad' u?

Meta Eržen,
predsednica Sekcije študentov bibliotekarstva

Še pred dobrim letom nisem vedela natančno, kaj sploh Sekcija študentov bibliotekarstva počne. V letošnjem letu pa sem se odločila za aktivno sodelovanje, saj me veseli organiziranje dogodkov ter spoznavanje in sodelovanje študentov na našem oddelku. Lahko bi rekli, da Sekcija nikoli ne počiva, saj smo lansko leto naredili veliko, za letos pa smo še nekoliko zvišali naše želje.

Naj jih na hitro preletim.

- **Pozdrav brucev**

V okviru predmeta Osnove bibliotekarstva smo predstavili Sekcijo ter povabili vse bruce k aktivnemu sodelovanju.

- **Oblikovanje odbora Sekcije za obdobje 2011–2013**

Predsednica: Meta Eržen, člani izvršnega odbora: Ana Češarek, Tanja Slabe, Jan Strajnar, Anja Tuš, Polona Vozel, Lara Žabkar.

- **Organiziran ogled NUK-a**

Za študente 1. letnikov smo pripravili voden ogled NUK-a. Ogledali so si Informacijski center za bibliotekarstvo, veliko čitalnico ter rokopisno in kartografsko zbirko. Omogočili smo jim tudi ogled digitalizacije knjig.

- **Brucovanje**

Poleg uradnega sprejema brucev na oddelku smo letos organizirali brucovanje v Companerosu. Kljub slabi udeležbi brucev oziroma bruck smo se imeli odlično in smo se zabavali do zgodnjih jutranjih ur.

- **Strokovna ekskurzija v Kranj**

Uspelo nam je organizirati ogled novo zgrajene osrednje območne knjižnice Kranj, ki nas je vse očarala. Sledil je še ogled enote zgodovinskega arhiva v Kranju, kjer smo se seznanili z delom v arhivu.

- **Predbožično pitanje**

Tudi letos smo si praznike voščili s polnimi usti. Novost je bilo tekmovanje za najboljše pecivo, ki sta ga osvojili študentki prvega letnika Mateja Kralj in Veronika Mikulin.

- **Vpisovanje v ZBDS in Sekcijo študentov bibliotekarstva**

To je potekalo v januarju. Vpisalo se je več kot 40 članov.

- **Bobcatsss 2012**

Po dolgem času so študentje z našega oddelka ponovno aktivno sodelovali na mednarodnem simpoziju v Amsterdamu. Vabljeni k sodelovanju tudi naslednje leto, ko bo v Ankari.

- **Strokovna ekskurzija v Zagreb in Beograd**

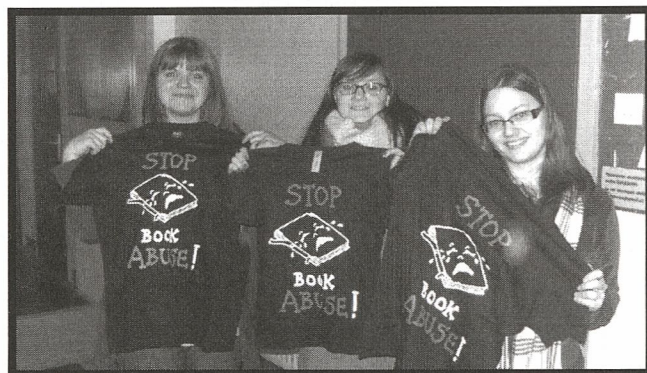
Po dolgem premišljevanju smo sprejeli dokončno odločitev, da bomo organizirali ekskurzijo na Balkan. Ekskurzija bo med 19. in 24. marcem 2012.

- **Majice oddelka**

Oblikovali smo črne in bele majice za naše študente z napisom STOP BOOK ABUSE!

- **Aktivno dopolnjujemo FB-stran Sekcije študentov bibliotekarstva.**

- **Veselo pozdravljamo tudi novo številko revije Štubidu.**

Poleg vseh teh dogodkov bomo poskušali organizirati še različne izmenjave s tujimi univerzami, različne družabne dogodke (pikniki, tekmovanje pri igranju v družabnih igrah ...), saj skušamo študente povezati med seboj. Poskušajmo se za kratek čas vrniti v stare čase, kjer ni bilo spletnih omrežij in navezati stike v živo ter podati predloge in mnenja osebno. Zato vas vabim, da si, kadar sekcija organizira nek dogodek, vzamete čas, pridete ali podaljšate ter ponudite bivanje svojim sošolcem/sošolkam v Ljubljani za en večer, saj vam bo to nepozabno druženje prineslo nova poznanstva. Prepustite se toku oziroma padite v jamo Sekcija, saj vam ne bo žal. Zato vabim vse nove člane, ki ste pripravljeni prispevati vsaj kanček veselja, da pišete na erzen.meta@gmail.com ali na **Facebook: Sekcija študentov bibliotekarstva**. Vedno pa sem vesela, če uporabite osebni pristop, da se spoznamo ter »kakšno rečemo«.

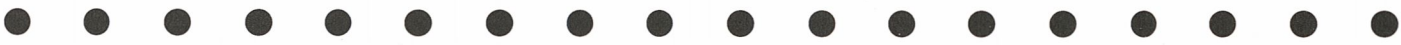
Študenti študentom...

Tanja Slabe

Ne vprašaj se, kaj lahko oddelek naredi zate, ampak kaj lahko ti narediš za oddelek...

Pa šalo na stran. Odločila sem se, da za to izdajo Štubiduja napišem nekaj svojih ugotovitev, zakaj je dobro biti aktiven na našem oddelku. Morate priznati, da se na našem oddelku kljub majhnosti kar naprej nekaj dogaja. Za vse to dogajanje se je potrebno zahvaliti vsem zagnanim študentkam in študentom našega oddelka, ki vse organizirajo. Pa ste se kdaj vprašali, zakaj? Res radi »visijo« na faksu cele dneve? Se jim res ljubi ukvarjati z organizacijo ekskurzij? Kaj imajo tutorji od tega, da skozi leto odgovarjajo na sto različnih vprašanj brucev? V prvi vrsti gre predvsem za druženje in spoznavanje novih ljudi. Druženje z ljudmi, ki jih zanimajo podobne stvari, z ljudmi, s katerimi se bomo morda srečevali še kot zaposleni bibliotekarji na kongresih, sestankih ipd. V drugi vrsti pa gre za učenje. Učenje, kako organizirati ekskurzijo, kako napisati strokovni članek, kako izdati revijo. Z organizacijo dogodkov pridobi-

mo veliko več kot le sive lase. Pridobimo izkušnje, ki nam bodo prišle še kako prav v naši nadaljnji karieri. Zavedati se moramo, da bomo nekoč postali aktivni iskalci zaposlitve. Kako bomo skočili iz množice vseh brezposelnih, če v našem življenjepisu ne bo stvari, ki bi izstopale. Zaposlovalci iščejo aktivne ljudi in na nas je (ne na strani oddelka), da ustvarimo našo dodano vrednost. Lahko bi se vprašali, kaj pomeni delodajalcu organizacija ekskurzij in dogodkov. Če pogledamo le s strani knjižnice, ki bo najverjetneje mesto naše prve zaposlitve, lahko takoj vidimo povezavo. V knjižnici kar naprej pripravljajo dogodke in izkušnje z organizacijo so po mojem mnenju kar pomembne. Organizacija ekskurzij pa lahko pripelje do organizacije strokovnih ekskurzij, s katerimi knjižnice izobražujejo svoje zaposlene. O tem, kaj ti prinese pisanje strokovnih člankov, sploh ne govorim. Iz lastne izkušnje vem, da sem se iz pisanja teh člankov največ naučila ter največ pridobila. Udeležba na konferencah ti prinese velik socialen kapital, za katerega vemo, da je v današnjih časih še kako pomemben, sploh pri iskanju službe. Če ovrednotim še delo tutorjev in kaj nam to delo prinese (razen 3 KT), lahko zaključim, da tutorji pridobijo veliko kompetenc, ki so povezane z delom z uporabniki. Torej, vse to delo se nam bo obrestovalo v prihodnosti. Če se tudi ti želiš razvijati in izobraževati v tej smeri, se lahko pridružiš pridni ekipi in si tako pomagaš zagotoviti svetlejšo prihodnost. Več znaš - več veljaš!

Information and communication technology in supporting the educational process

Erasmusov program izmenjave Zagreb, 10.- 23. september 2011

Jan Strajnar

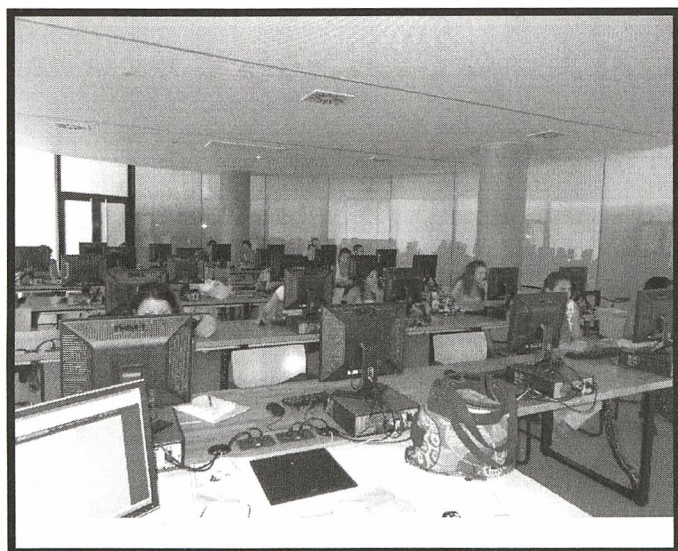
Nekaj besed o septembrski izmenjavi Erasmus, ki je vključevala študente iz Slovenije, Hrvaške, Portugalske in Turčije. Izmenjavo študentov in profesorjev je gostila Filozofska fakulteta v Zagrebu.

Lani se je odvil prvi Erasmusov program izmenjave v Zagrebu, ki je potekal od 10. do 23. septembra in ga je gostil Oddelek za informacijske znanosti na zagrebški Filozofski fakulteti. Dogodek z naslovom Information and communication technology in supporting the educational process, ali na kratko ICT, je združil študente iz Zagreba, Portugalske, Turčije ter štiri študente z Oddelka za bibliotekarstvo, informaci-

jsko znanost in knjigarstvo na ljubljanski Filozofski fakulteti. Izmenjava je bila namenjena podiplomskim ali dodiplomskim študentom informacijske znanosti, ki bi se radi dodatno izobrazili na temo informacijskih in komunikacijskih tehnologij, ki so v podporo izobraževalnemu procesu in lajšajo izobraževalni proces.

Štirinajstdnevni izobraževalni program je vključeval predavanja lokalnih profesorjev s področja informacijskih znanosti, poleg tega pa je bil program obogaten s strani profesorjev iz portugalskih in turških univerz, ki so imeli gostujoča predavanja. Dvajset študentov iz štirih fakultet nas je bilo prisotnih na

več deset predavanjih o novih informacijskih orodjih za boljši izobraževalni proces, spoznali smo se z delovanjem e-učilnice zagrebske Filozofske fakultete, na kateri so nam bile v času sodelovanja na voljo prosojnice s predavanj, navodila za delo v skupinah in drugi koristni napotki. Vsa predavanja so potekala v angleškem jeziku, zato je bilo pričakovano aktivno znanje angleškega jezika. Poleg samih predavanj, smo študentje imeli vrsto delavnic, ob koncu programa pa smo imeli tudi predstavitve raznih informacijskih orodij, ki smo jih spoznali med predavanji. Ves program je temeljil na skupinskem delu, vendar ne kot tekmovanje med državami, saj je v vsaki skupini bil vsaj eden predstavnik iz vsake države. Pri predavanjih smo spoznali informacijska orodja, ki so bila večini povsem nova, nekateri so se z njimi že srečali v preteklosti. Orodja za predstavitve, kot so Prezi, Glogster, SlideShare, SecondLife in druga, so bila predstavljena kot način, s katerim lahko osvežimo naše predstavitve in poleg tega lahko ponudijo veliko več kot Microsoftova Power Point predstavitev. Namesto predstavitve, ki vključuje zgolj diaprojekcijo, lahko tako ustvarimo predstavitve, katerim lahko priključimo več elementov multimedije. Lahko ustvarimo živo in obarvano predstavitev v Preziju, ki se reši okov kartičnega sistema Power Pointa, saj lahko na enem velikem platnu postavimo vse elemente po želji

in sami določimo vrstni red, kako se bo predstavitev pomikala. SecondLife pa nam ponudi najboljšo rešitev za učenje na daljavo, saj lahko v svetu SecondLife-a ustvarimo učilnico, kjer se študenti lahko prijavijo in

pridružijo spletnemu predavanju, katerega na daljavo vodi njihov profesor.

Sicer pa se v štirinajstih dneh nismo posvečali samo predavanjem, ampak smo tudi spoznavali Zagreb in druge kraje na Hrvaškem, med drugim Varaždin, Plitvička jezera, Zadar in Krapino. V Krapini smo si ogledali muzej, posvečen odkritju ostankov ne-

andertalca na tistem koncu; si ogledali posnetek o domnevnem življenju neandertalcev v Krapini in se odpravili na potep skozi leta od nastanka Zemlje do danes. V Varaždinu smo si vzeli čas za ogled gradu, starega mestnega jedra ter čudovitega varaždinskega pokopališča. Plitvička jezera in Zadar smo si ogledali v enem dnevu, kar je bilo sicer naporno, je pa obenem sila lepote obeh krajev na nas naredila velik vtis. Plitvička jezera so zagotovo najlepša naravna znamenitost Hrvaške, saj skrita med skalovjem in drevesi, nudijo v vročih poletnih dneh močno potrebno senco in osvežitev iz množice malih potočkov, jezer in slapov. Obmorsko mesto Zadar pa nas je presenetilo s svojo bogato zgodovino, čudovitim razgledom in večernim koncertom valov na obali.

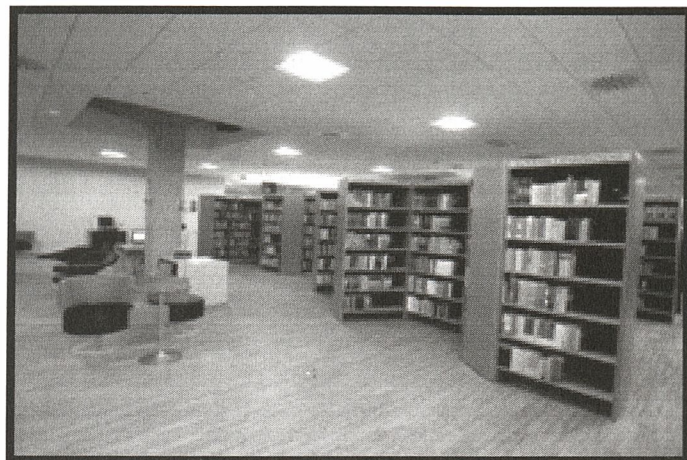
Prav tako smo obiskali veliko znamenitosti v samem Zagrebu. Imeli smo voden ogled po centru mesta, obiskali smo botanični vrt, arheološki muzej in Narodno in univerzitetno knjižnico. Na Filozofski fakulteti smo si podrobneje ogledali tudi njihovo knjižnico, ki v eni stavbi združuje knjižnice vseh oddelkov.

Vsekakor je bila ta izkušnja v Zagrebu zelo poučna in nepozabna, saj smo nadgradili in pridobili veliko novega znanja iz informacijske znanosti, prav tako pa smo pridobili na kulturni ravni, boljše spoznali našo sosedo Hrvaško, vzpostavili stike s študenti tujih univerz in s tem pripravili pot za sodelovanja v prihodnosti.

Strokovna ekskurzija v Kranj

Julija Žafran

V sredo 30. novembra se je peščica študentov bibliotekarstva odpravila iz meglene Ljubljane proti sončnemu Kranju. Naš namen? Da si ogledamo novo, vrhunsko oblikovano Mestno knjižnico Kranj. Že ko smo vstopili v njene prostore, nam je zastal dih. Knjižnica je zasnovana tako, da si uporabnik sam izposodi in odda gradivo, ki ga je izbral. Za udobje svojih uporabnikov skrbijo z vrhunsko oblikovano opremo. Zelo zanimiva so naslonjala v obliki "jajc", ki imajo vgrajene zvočnike in tako lahko obiskovalec posluša glasbo ter s tem ne moti drugih. Drznili so si

opustiti UDK-sistem in tako uporabnikom olajšali iskanje gradiva. Posebnost knjižnice Kranj pa je Gorenjska soba, v kateri hranijo gradivo o zgodovini Gorenjske. Za konec smo si ogledali enoto za Gorenjsko ZAL, v katerem hranijo in skrbijo za dokumentarno gradivo. Tako smo odkrivali zanimivosti iz življenja naših prednikov in si ogledovali stare zemljevide ter razglednice Gorenjske.

Tutorstvo na našem oddelku

Sodelovanje za bolj kvaliteten študij

Ana Češarek

Biti tutor je poslanstvo in izziv. Na Filozofski fakulteti se je tutorstvo s to besedo začelo leta 2007/08, toda pomoč med starejšimi in mlajšimi študenti je bila vedno prisotna. Na FF poznamo tri vrste tutorstva. Vsak študent, ki prvič obiskuje 1. letnik (imenujemo ga tutorand), dobi svojega tutorja. Najbolj številčno je študentsko tutorstvo, poznamo tudi tutorstvo za študente s posebnimi potrebami in tutorstvo za tuje študente. Tutor lahko postane vsak, ki študira že vsaj eno leto (tudi če ponavlja 1. letnik). Potrebno se je prijaviti na razpis za tutorstvo, ki ga komisija za tutorstvo razpiše vsako leto okoli junija. Rezultate razpisa objavijo v avgustu in v septembru je organizirano obvezno izobraževanje, ki traja tri dni. Ker smo majhen oddelek, je pri nas število tutorjev omejeno. V študijskem letu 2011/12 nas je bilo s strani odgovornih izbranih samo šest, vsak ima torej približno 9 tutoradov. Najbolj pomemben kriterij za izbor je aktivno sodelovanje (oz. vsaj udeležba) pri dejavnostih, ki jih organizirata oddelek in Sekcija študentov

bibliotekarstva. Tutorstvo je na FF predmet in vsak tutor lahko samo enkrat uveljavlja 3KT.

Za tutorstvo naj se odločijo predvsem tisti študentje, ki imajo radi študij in oddelek. Primarna dolžnost tutorja je »biti na voljo svojim tutorandom za vsakršna vprašanja«, a v praksi to pomeni, da je potrebno bruce navdušiti nad študijem in jih voditi skozi začetno zmedenost na fakulteti. Prehod iz srednješolskega v univerzitetno izobraževanje je lahko stresen. Vsak, ki ga prebrodi, pa ima izkušnje, s katerimi lahko pomaga svojim mlajšim kolegom. Tutor vzpostavi stik s svojimi tutorandi preko elektronske pošte že pred začetkom prvih predavanj, nato pa poizkuša čim več komunicirati z njimi v prvih mesecih študija.

Zakaj biti tutor?

To je odgovornost, s katero pridobimo nekaj kvalitetnih kompetenc. Med tutorjevo delo spada organiziranje sestankov, pisanje prijaznih e-mailov s čim bolj relevantnimi informacijami, iskanje podatkov, ki

študentov tretjega letnika letos prijavilo na BOB-CATSSS dva posterja in sicer enega z naslovom: 'Public libraries and the social network - Analysis of the activities of Slovenian public libraries on Facebook', kjer smo naredili analizo, koliko slovenskih splošnih knjižnic je na socialnem omrežju Facebook, koliko prijateljev imajo, oz. koliko ljudi jim sledi. Prav tako pa nas je zanimalo, kaj in kako pogosto knjižnice objavljajo novosti, novice, vabijo na dogodke, objavljajo slike z dogodkov itd. Sledili smo profilom 44-ih slovenskih splošnih knjižnic v obdobju enega meseca, s tem da smo jih pregledovali tedensko.

Drugi poster nosi naslov 'New media for learning - Usage of Prezi and Glogster EDU as a presentation tool'. Tu sta bili predstavljeni spletni informacijski orodji Prezi in Glogster EDU: predstavljene so bile njune značilnosti, prednosti in slabosti, narejena je bila tudi primerjava med njima. Namen je bil v

predstavitvi novih informacijskih orodij, ki dodajajo svežino v izobraževalno okolje.

Čas, namenjen za predstavitve posterjev, je bil zelo kratek, in bolj ali manj smo bili v dvorani samo tisti, ki smo predstavljali posterje. Pri obisku nekaterih predstavitev seminarskih nalog smo opazili malce večjo udeležbo, vendar prostorska stiska učilnic ni dopuščala množičnih obiskov predstavitev, saj je bilo že tako potrebno izbirati med dvema ali tremi, ker jih je bilo veliko ob istem času.

Organizatorji so prav tako poskrbeli za zabavo ter čas za spoznavanje mesta, ki nas je gostilo. Tako so bili organizirani razni ogledi mesta, ogled knjižnice in arhiva. V večernih urah pa je deloval t.i. Bobcatss bar, kjer smo se lahko družili z udeleženci iz različnih držav. Tam smo sklenili nova prijateljstva ter se odločili, da se vidimo naslednje leto v Ankari.

27. slovenski knjižni sejem

Tjaša Klopčič

V Cankarjevem domu je med 23. in 27. novembrom potekal 27. slovenski knjižni sejem, na katerem se je predstavilo okoli 100 slovenskih založb, ki so skupno predstavile okoli 6000 knjižnih novosti.

Slovenski knjižni sejem je brez dvoma eden največjih, osrednjih in širši javnosti namenjenih kulturnih dogodkov oz. prireditvev na naših tleh. Igra pomembno vlogo pri promociji literature in založniške dejavnosti in je namenjen zainteresirani javnosti – tako strokovni, kot seveda tudi vsem ljubiteljem pisane besede.

Poleg "klasične" sejemske ponudbe je pomemben del knjižnega sejma tudi bogat spremljevalni prireditveni program, ki je bil tudi na 27. slovenskem knjižnem sejmu zelo dobro obiskan. Predstavljajo ga Debatne kavarne, Založniška akademija, Forum za obiskovalce, Poskusimo besedo in za najmlajše obiskovalce knjižnega sejma Ciciklubova igralnica. Slednjim je namenjen tudi poučni program, imenovan Šolski knjigosled, pri katerem

gre za voden ogled knjižnega sejma. Pri izvedbi slednjega sodelujejo študenti z oddelka za bibliotekarstvo, informacijsko znanost in knjigarstvo, ki vodijo

skupine po knjižnem sejmu in "nastopajo" v vlogi maskot. Študentka Lara Ž. iz 2. letnika je z nami delila mnenje in letošnjo izkušnjo z "nastopanjem" v vlogi maskote na knjižnem sejmu: "Bila je zanimiva izkušnja. Otroci so se z veseljem slikali z nami. V soboto in nedeljo so bili obiskovalci predvsem družine.

Odziv šolskih otrok pa je bil odvisen od skupine – nekaterim smo bili kot maskote simpatici, drugim pa smešni." V okviru knjižnega sejma pa so podelili tudi nagrade za dosežke in zasluge na področju literarnega ustvarjanja ter za prispevke k razvoju slovenskega založništva in knjigotrštva ter tudi za vlogo pri razvoju bralne kulture.

Splošni vtis letošnjega knjižnega sejma je dajal občutek, da je le-ta težko pričakovani dogodek – to je potrjevalo tudi število obiskovalcev sicer zelo različnih starosti in interesov.

V zadnjih nekaj letih je veliko govora o prehodu knjige iz tiskane v digitalno obliko. Zanimanje za knjigo ne glede na vse še vedno ostaja in obstaja kljub napovedi razvoja in "preobrazbe" knjige v elektronski medij oz.

njenemu prehodu v elektronsko okolje. Omenjena tematika ali bolje rečeno kar problematika je bila tudi osrednja tema predavanj založniške akademije, ki je letošnje leto obravnavala področje branja in digitalnih medijev. Strokovnjaki so ugotovili, da se na eni strani zmanjšuje čas, ki ga namenjamo branju tiskanih medijev, na drugi strani pa vse več beremo in pišemo v spletnem okolju (preko socialnih spletnih omrežij, elektronske pošte, spletnih forumov, blogov ipd.). V povezavi s to temo se poraja mnogo vprašanj, pri odgovorih nanje pa so si strokovnjaki zelo različnih in deljenih mnenj. Kdaj, v kolikšni meri in kako se bo knjiga preobrazila v elektronski medij so torej vprašanja zavita v skrivnost, na katere ni moč podati enostavnega in enoznačnega odgovora. Dejstvo pa je, da gre razvoj knjige neustavljivo naprej in da ta počasi izgublja svojo fizično obliko, obliko kodeksa. Na voljo je tako že kar nekaj tehnično precej dovršenih bralnih naprav, ki navdušujejo privrženca novih teh-

nologij. Ne glede na to, da knjiga počasi spreminja svojo obliko, iz kodeksa v digitalno vsebino, in kaj se bo z njo godilo v prihodnjih letih, ostaja pomemben del naših življenj.

Bruckin pogled

Leja Rakar

Vse skupaj se je začelo, ko smo zaključili srednjo šolo. Po razglasitvi rezultatov mature smo se vsi dobro zavedali, da nas čakajo do sedaj najdaljše počitnice. Prav gotovo pa je marsikdo od nas že takrat pomislil, kako bo potem na faksu, ko bomo študentje.

Sem Leja Rakar, študentka 1. letnika bibliotekarstva in informatike. Verjetno je ena izmed prelomnic za vsakega študenta, ko izve, ali je sprejet na fakulteto, ali ne. Ko sem bila sprejeta, so se začele moje brezskrbne počitnice. Priznati moram, da mi bodo res dolgo ostale v spominu. Bilo je še septembra, ko se je že začel pouk v šolah, zato se mi je zdelo super, da imam še celo en mesec počitnic, vendar nekaj je že bilo drugače. Začela sem si postavljati razna vprašanja: »Kako bo prvi dan? Kakšne bodo sošolke/-ci? Kakšni bodo profesorji?« Zaradi vseh teh vprašanj me je bilo kar malo strah, poleg tega pa so me vsi ves čas opominjali: »Oktobra se ti začne faks.« Vedela sem, da se bom vozila z avtobusom, zato mi ni bilo potrebno skrbeti, ali bom v študentskem domu ali kje drugje. Imam srečo, da sem doma blizu Ljubljane, natančneje iz okolice Grosupljega. No, seveda bi bilo boljše, če bi počitnice trajale večno, vendar enkrat je potrebno začeti novo zgodbo.

Tako se je moja študentska zgodba začela 3.10. 2011. Moji občutki tistega dne so bili mešani. Hkrati sem bila polna pričakovanj in hkrati sem čutila strah, predvsem zmedenost. Doma sem neprestano go-

vorila: »Joj, le kako bom preživela prvi dan?« Moji občutki pa so se izkazali za napačne. Ko smo prišli v predavalnico in se posedli, mi je bilo vse novo, vendar ni bilo nič groznega, veseli smo se začeli spoznavati. Nato smo spoznali še profesorje ter naše tutorje. Prvi dan so se mi zdeli profesorji čisto prijazni. S tutorji smo odšli na pijačo, kjer smo jih lahko kaj vprašali. Prvi dan sem spoznala kar nekaj novih sošolk - seveda je bilo nemogoče, da bi si vse zapomnila. »Za začetek je v redu,« sem si rekla. Tako sem domov prišla vsa vesela in navdušena, kar žarela sem od veselja. Kasneje so se začela prva predavanja, kjer sem bila najbolj presenečena, da profesorji svoja predavanja objavijo v spletni učilnici. Všeč pa mi je bil tudi urnik ter prost dan ob petkih.

V prvem semestru imamo štiri predmete, od tega se mi zdi najbolj zahteven predmet Uvod v znanstveno delo, kjer moramo navajati svoje primere in kjer veliko delamo v skupinah. Na začetku se mi je zdelo malce nenavadno, vendar smo se navadili na takšno delo. Začele so se tudi prve seminarske naloge, ki se mi ne zdijo tako težke. Ker so seminarske naloge pogoj za izpit, jih vsi pridno opravljamo. Res pa je, da se zahtevnost seminarskih nalog stopnjuje, ampak tega se ne ustrašimo. Na našem oddelku se mi zdi nenavadna prav knjižnica in to zaradi svoje majhnosti. Imamo pa toliko bolj prijazno knjižničarko - prijaznost pa je ključna za takšno delo.

Ko si študent, je res vse drugače: ješ lahko na študentske bone, hodiš na predavanja, se udeležiš kakšne zabave in raznih brucovanj, kjer potekajo razne igre in kjer lahko spoznaš študente višjih letnikov. »Čisto drugače kot srednja šola – predvsem boljše.« Kaj kmalu sem začela govoriti, kako »zakon« je biti študent. Skupaj s tutorji smo obiskali tudi NUK ter čisto novo knjižnico v Kranju. Imeli pa smo tudi

»predbožično pitanje«, kamor je vsak lahko prinesel doma pečeno pecivo. Zdi se mi prav, da se veliko družimo, saj se s tem sklepajo nova prijateljstva in moramo biti na sploh družabni.

No, sedaj pa se že približuje izpitno obdobje in se sprašujem, zakaj čas tako hitro teče naprej. Ker brez učenja ne gre, se bomo vsi poskušali potruditi, da bomo izpite uspešno opravili. Najtežje se je priprav-

iti, da se boš neko stvar naučil, vendar kjer je volja, tam je pot. Zanimivo mi je tudi to, da ko drugim razlagam, kaj študiram, jih večina pravi, da prvič sliši za ta študij; spet drugi pa, da je to zelo lep poklic. Važno je samo to, da jaz vem, kaj hočem, in da tudi drugi moji kolegi vedo, kaj hočejo, in zaradi tega nam bo uspelo.

Intervju s profesorjem dr. Primožem Južničem

Klemen Breznikar

K.B.: Pozdravljeni. Najprej bi se Vam rad zahvalil za vaše sodelovanje. Študenti bi radi izvedeli malo več o Vas in Vašem delu na področju bibliotekarstva, zato bi Vam postavil nekaj vprašanj. Morda bi bilo najbolje, da začnemo z Vašo mladostjo. Kam ste hodili v osnovno in srednjo šolo?

P. J.: Rodil sem se v Beogradu in sem razen treh let, ko smo živeli v ZDA, živel tam do svojega 14. leta, torej končal osnovno šolo. V gimnazijo sem hodil v Ljubljani, na Viču.

K.B.: Kako ste nadaljevali Vašo pot po študiju? Vem, da ste bili med drugim zaposleni tudi v medicinski knjižnici. Bi nam lahko malo razložili, kako je potekalo delo tam (sedaj se je delo verjetno zelo spremenilo)?

P. J.: Končal sem sociologijo, na tedanji FSPN, danes FDV. Sprva sem bil raziskovalec, potem sem pa leta 1981 postal vodja Osrednje družboslovne knjižnice. To je bil tudi moj vstop v profesijo, saj takrat seveda ni bilo visokošolskega izobraževanja za bibliotekarstvo. Vodenje centralne medicinske knjižnice sem prevzel kasneje, leta 1989.

To je bil čas uvajanja prvega programa za avtomatizacijo knjižničnega poslovanja, predhodnika današnjega COBISS-a. S tedanjim RCUN-om, današnjim IZUM-om smo dobro sodelovali, tako da smo pomagali pri testiranju programskih rešitev, zaradi bogate zbirke znanstvenih revij, prav na tem

segmentu. Seveda, to so bili za knjižničarstvo čisto drugačni časi, saj ni bilo elektronskih revij.

K.B.: Sodelovali ste tudi pri vzpostavitvi COBISS-a. Zanima me, kako ste v tistem času gledali na takšen projekt, ki je bil precej unikaten?

P. J.: Strokovno seveda ne, saj je bil narejen po vzoru nekaterih tujih rešitev, kot sta npr. OCLC in PICA. Bil je unikaten, ker je bil rojen v zapletenih političnih časih. Bil je YUBIB-zamisel, kako Jugoslavi-jo, seveda knjižničarsko, povezovati, v času, ko se je razdruževalo. Ker pa je bil v tem smislu "nadpolitičen", je ta ideja živa še danes v obliki COBISS.net.

K.B.: Ste si takrat mislili, da se bo stroka tako hitro razvila?

P. J.: Sem, posebno zato, ker je bilo takrat v stroki veliko mladih ljudi, ki so imeli voljo, znanje in vizijo. Žal so nas nekateri, kot dr. Mirko Popovič, ki je bil le kratek čas direktor NUK, prehitro in tragično zapustili.

K.B.: Vem, da je zelo težko vprašanje, pa vendar ali si upate na "grobno" napovedati prihodnost stroke (10 let v prihodnost)?

P. J.: Mogoče. Zagotovo bo del knjižnic imel samo gradivo v elektronski obliki. Druge, predvsem splošne knjižnice, mogoče še ne; odvisno seveda od slovenskih založnikov in njihove ponudbe. Zelo pomemben bo postal knjižnični prostor, skoraj enako za vse tipe knjižnic.

Knjižnice bodo svoje storitve širile na nova področja, ki bodo vezana prav na ta prostor in na znanje in usposobljenost knjižničarjev.

K.B.: Kot študente bibliotekarstva bi nas zanimalo, katere dogodke bi predlagali, da se jih udeležimo in zakaj?

P. J.: Zagotovo so pomembna strokovna posvetovanja, če le imate možnost. Sicer se tudi profesorji na Oddelku trudimo, da bi vas nanje opozorili in tudi povezali s pedagoškim procesom. Potem so še stvari, ki so del širše izobrazbe, ki je za naše profesije pomembna, kot so npr. predstavitve knjig, gledališče,

celo koncerti ter seveda vsa kvalitetna predavanja, tako na fakulteti, kot tudi kje drugje.

K.B.: *Kaj pa recimo študijska izmenjava, kam priporočate?*

P. J.: Vsaka je koristna. Težko bi se odločil za določen kraj. Odvisno od tega, kaj vas zanima in kam se želite strokovno usmeriti.

K.B.: *Veliko tudi službeno potujete. Bi se morda odločili za kraj ali pa dva, ki sta vam najljubša in zakaj?*

P. J.: Res je, udeležba na strokovnih posvetovanjih in predavanja na tujih univerzah, so pomemben del dela profesorja na univerzi. Na takšen način si pridobivamo nova znanja, navezujemo pomembne profesionalne stike in seveda preverjamo tisto, kar delamo doma. Regionalni študij, ki ga imamo, je število potovanj še povečal. Težko bi kakšno državo ali kraj posebej izpostavil. Na žalost je običajno to, da pri takšnih potovanjih niti nimaš časa spoznavati kraja, saj je preveč drugega dela, zato mi je seveda bilo najbolj všeč tam, kjer sem si lahko vzel kaj časa

tudi zase, praviloma ob daljšem bivanju.

K.B.: *Za konec bi vam postavil eno bolj "sproščeno" vprašanje in sicer: Če bi morali izbrati nekaj vaših najljubših knjig, katere bi bile, in kakšno glasbo najraje poslušate?*

P. J.: Glasba, definitivno rock, še najrajši punk in seveda rock moje mladosti. Če je le mogoče, pa grem rajši na kakšen koncert – v živo je vedno boljše. Žena me je navdušila tudi nad opero, tako da grem rad tudi na kakšno takšno prireditev.

Težko bi opredelil svoje najljubše knjige. Rad berem dobre slovenske avtorje in kakšen zgodovinski roman. Toda žal je za to veliko premalo časa. Mojo najljubša knjiga je od A. Skubica, Fužinski bluz.

K.B.: *Še enkrat hvala za Vaš čas in trud! Bi morda želeli dodati še kaj? Sporočilo za študente našega oddelka morda?*

P. J.: Predvsem želim zanimiv in kvaliteten študij ter uspešno profesionalno pot po zaključku študija.

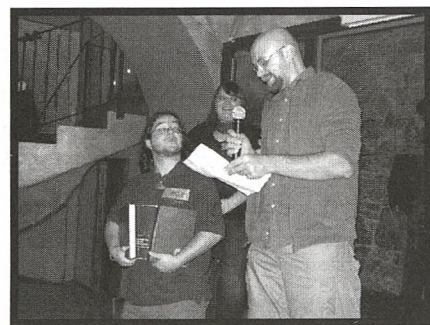
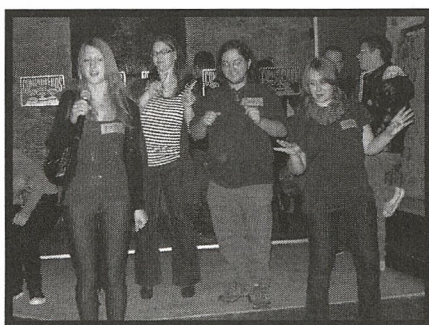
Brucovanje bibliotekarjev

Lara Žabkar

Kot vsako leto smo bibliotekarji tudi letos organizirali tradicionalno brucovanje za naše bruce.

Brucovanje je potekalo v Compañerosu, 10.11.2011. Zbirati smo se začeli že ob 22. uri, saj je bil klub rezerviran za nas do 24. ure. Vsak, ki je prišel, je do-

so se igram pridružili tudi kolegi in kolegice iz višjih letnikov. Ti so pri odgovorih na kviz preveč pomagali kolegicam iz prvega letnika, zato so si prislužili minus točke. Po koncu iger je komisija, ki so jo sestavljale Meta Eržen, Marjeta Šuštarč in Ana Češarek, razglasila zmagovalno skupino, sledila pa je že tradi-

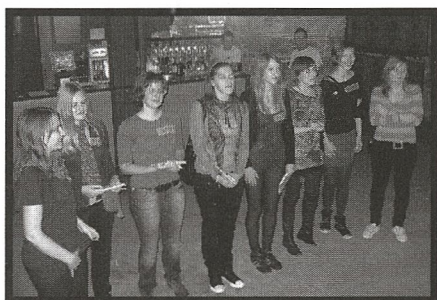
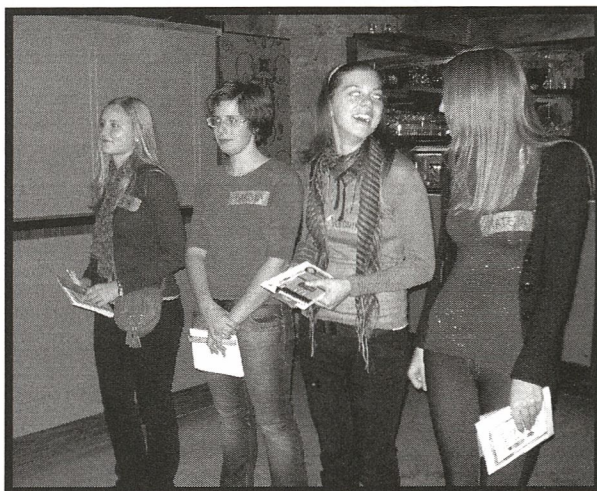
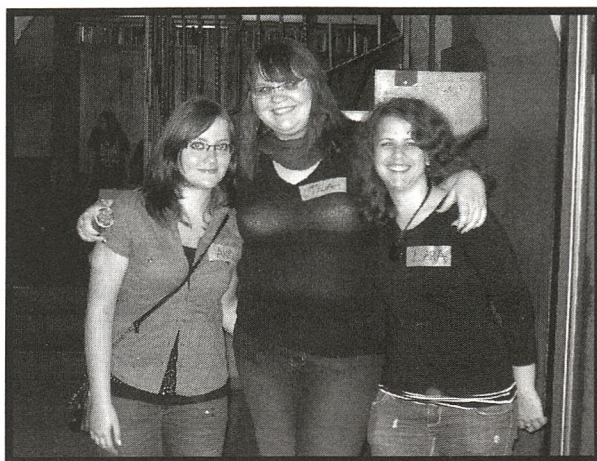

bil tudi welcome drink, in sicer bon za tequilo. Sama udeležba je bila s strani brucev zelo slaba, saj so prišle samo štiri brucke. Ampak to nas ni ustavilo! Prav nasprotno, zabava se je odvijala kot po načrtu. Za bruce smo pripravili tudi zabaven program, ki sva ga vodili Tea Rozina in Lara Žabkar. Bruci so se preizkusili v svojem znanju bibliotekarstva v kvizu »Lepo je biti bibliotekar« ter v bibliotekarski pantomimi, kjer je vsaka skupina morala ugotoviti, kaj »kaže« njihova kolegica/kolega. Ker je bilo brucev premalo,

cionalna bibliotekarska zaprisega ob knjigah Eve Verone. Cel program nam je uspelo končati še pred 24. uro, pri čemer je za glasbo poskrbel DJ. Kmalu so začeli prihajati tudi drugi gostje, enako željni dobre zabave kot mi. Dočakali smo jo, saj smo se na plesišču zabavali vse do jutranjih ur, in naj povem, da je lahko vsem brucem in bruckam, ki niso prišli na brucovanje, zelo žal. Se bodo pridružili pa naslednje leto, saj jih takrat čaka naloga, da organizirajo brucovanje za mlajše generacije.

Kdo smo MI?

Bibliotekarji smo,
knjige najdemo.
Če znaš UDK,
pot bo lažje šla.
Informacije pri nas dobite,
če ste pridni, dobite vse kar si
želite.
Če baze podatkov so vaš problem,
jih bo rešil naš sistem.
Od pravljic do slovarjev,
ne zavrremo te, tudi če si garjov.
Če pa raje kupil bi,
knjigo tudi natisnemo ti.

Predbožično pitanje

Špela Sanabor

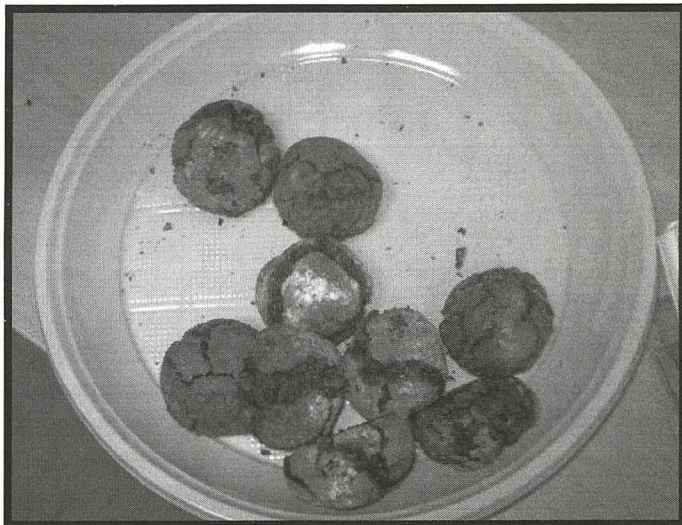
December, mesec malih skrivnosti. Čas praznikov, preživetih ob najbližjih in ljudeh, ki nam veliko pomenijo. Čas, ko po okrašenih mestnih uličicah zadiši po čaju, kuhanem vinu in praženih mandeljnih ter nenazadnje tudi čas, ko na mizah nikoli ne zmanjka pregrešnih jedi. V naslednjem prispevku si lahko preberete, v kakšnem duhu smo praznični december preživljali bodoči bibliotekarji, informatiki in knjigotržci.

Kot že tradicija veleva, smo študentje našega oddelka v lanskem decembru poskrbeli za pestro predpraznično dogajanje. Najprej se nam je zato zdelo potrebno okrasiti prostor pred predavalnico 528. Ustvarjalno

navdahnjene in domislic polne študentke so na stene prostora nalepile različne barvne figure in jim dodale nekaj ročno izdelanih okraskov.

Teden dni po tem, ko smo z rezanjem in lepljenjem naši

»čakalnici na predavanja« vtisnili predbožični pečat, natančneje v sredo, 21. decembra, pa je navaden študijski dan dobil nove razsežnosti. Že 9. zapored je bilo namreč v pristojnosti študentov, da organiziramo predpraznično pitanje, oziroma bolje rečeno pravo sladko pojedino. Tako je bilo takrat v petem nadstropju FF mogoče zaznati vonj kave in različnih čajev, pripravljene mize pa so komaj zdržale pod težo

domaćih dobrot. Vsak je imel priložnost poizkusiti od slanega do sladkega peciva, paša za oči so bili

raznorazni piškoti – marmeladni, čokoladni (do konca napolnjeni s čokolado), masleni, krhki, potrudili pa so se tudi tisti študentje in študentke, ki sami sebe ne vidijo pri pečici in posodah za peko.

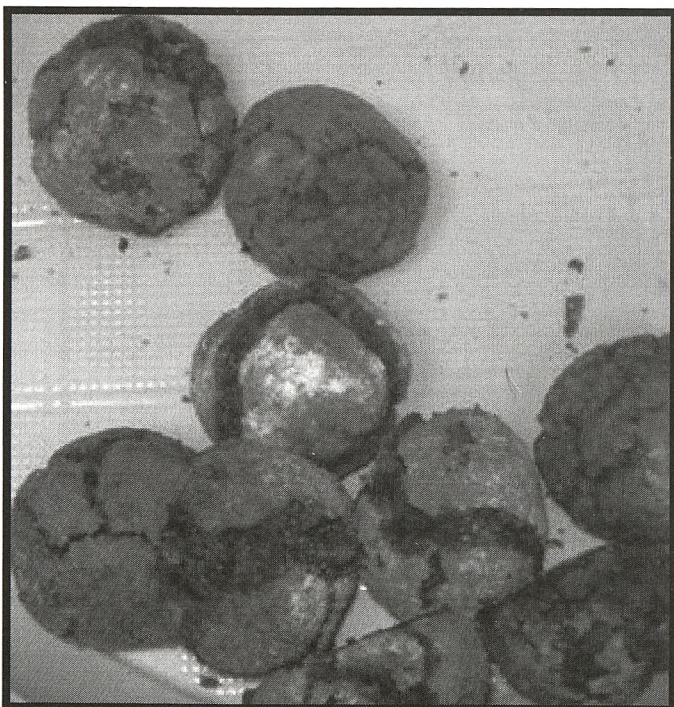
Omeniti moram, da se je letošnje predpraznično pitanje v nečem razlikovalo od prejšnjih in je zato malce posebno. Pred dogodkom samim smo izbirali

domiselne ideje, s katerimi bi lahko še bolj pritegnili k sodelovanju tudi študente ostalih letnikov in se na koncu odločili, da priredimo tekmovanje za najboljše pecivo.

Pravilo igre je bilo sledeče: Poskusi vse pregrešno dobre sladice in tisti, za katero si prepričan, da ti gre najbolj v slast, pod zaporedno številko pripiši črtico. Sladica, ki dobi največ črtic, bo zmagovalka našega letošnjega druženja. Prva tri mesta za najboljšo sladico na predprazničnem pitanju so dobila priznanja. V hipu je zmanjkalo kokosovega peciva Tee Rozina, ki

je kljub temu dejstvu na koncu zasedel tretje mesto. Pecivo Ane Češarek, ki je po mnenju študentov in študentk bilo vredno naziva »drugo mesto«, so bili bananino-čokoladni mafini, zmagovalna kombinacija pa čokoladno-kokosovi piškoti v obliki kroglic, ki sta jih pripravili Mateja Kralj in Veronika Mikulin. Ob razglasitvi najboljšega izmed peciv smo se tako pogovarjali in fotografirali v spomin na še en uspešno izveden predbožični dogodek, da sploh nismo opazili, kdaj se je dan prevesil v večer. Ko smo menili, da v peto nadstropje ne bodo prišla nobena lačna usta več, smo čisti pribor, ostale sladkarije in druge stvari pospravili v omaro naše Sekcije, druženje pa nadaljevali s sprehodom po praznični Ljubljani. Za konec mi dovolite razkriti še male skrivnosti zmagovalne kombinacije (recept), da boste lahko ob katerikoli priložnosti uživali v tem, po mnenju oddelka božanskem okusu.

Recept za "zmagovalne" čokoladno-kokosove piškote

Sestavine, ki jih potrebuješ:

25 dag kokosa,
25 dag sladkorja u prahu + dodaten sladkor, v katerem povaljaš kroglice,
10 dag mletih orehov,
3 jajca in
12 dag kakava.

Postopek:

Vse sestavine daš v posodo in zmešaš z rokami. S pomočjo majhne žličke oblikuješ kroglice. Nato jih povaljaš v sladkorju. Kroglice položiš na peki papir in pečeš na 180 stopinj C 10 min.

Tablični računalniki. Uporabni ali ne?

Mojca Bizjak

Tablični računalniki ali tablice so najnovejši izdelek na trgu tehnologije. Kot pri drugih izdelkih poznamo tako dražje kot cenejše tablice, ki so lahko bolj ali manj zmogljive ter kvalitetne. Pravo vprašanje pa je: Koliko so dejansko tablični računalniki uporabni?

Leta 2010 so prišle na trg prve tablice. Danes lahko izbiramo iz zelo obsežne ponudbe.

Vseeno pa približno 70 % trga tabličnih računalnikov obvladuje Apple z svojim iPad-om. Preostanek trga zasedajo tablice kot so: Samsung Galaxy Tab 10.1, Assusov Eee Pad Transformer, Sony Tablet S ...

Del trga predstavljajo tudi elektronski bralniki, kjer sta med popularnejšimi Amazon Kindle Fire in B&N Nook.

Primerjava tabličnih računalnikov in e-bralnikov

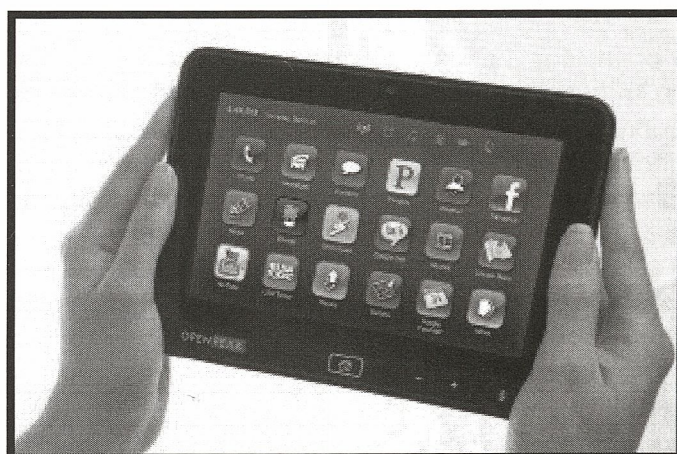
Tablet PC	Cena v €	Opr. sistem	Zaslon	Prostor (Gb)	Resolucija	Baterija (h)	Teža
Apple iPad 2	479,00	iOS 4	9,7	16-64	1024 x 768	10	0,60
Asus Eee Slate EP121	799,00	Windows 7 Home	12,0	32-64	1280 x 800	5	1,16
Sony Tablet S	499,99	Android 3.1	9,4	16-32	1280 x 800	8	0,60
Asus Eee Pad Transformer	549,00	Android 3.0	10,1	16-32	1280 x 800	1,50	
Samsung Galaxy Tab 10.1	579,00	Android 3.1	10,1	16-32	1280 x 800	10	0,57
E-bralnik							
Barnes&Noble Nook Color	167,47	Android 2.2	7,0	8	1024 x 600	8	0,45
Amazon Kindle Fire	133,84	Android	7,0	8	1024 x 600	7,5	0,41

Velika prednost tabličnih računalnikov je v njihovi velikosti. Omogočajo veliko različnih funkcij in so enostavni za uporabo. Tipkovnica na dotik omogoča zapisovanje besedila, vendar je potrebno prilagoditveno obdobje za hitro zapisovanje. Nameravajo izdelati tablice, kjer bo tipkovnica v napravi in jo bomo lahko uporabili po želji. Applov iPad 2 omogoča uporabo fizične tipkovnice preko bluetooth-a, tako jo lahko uporabljamo, če ne želimo uporabiti touch tipkovnice.

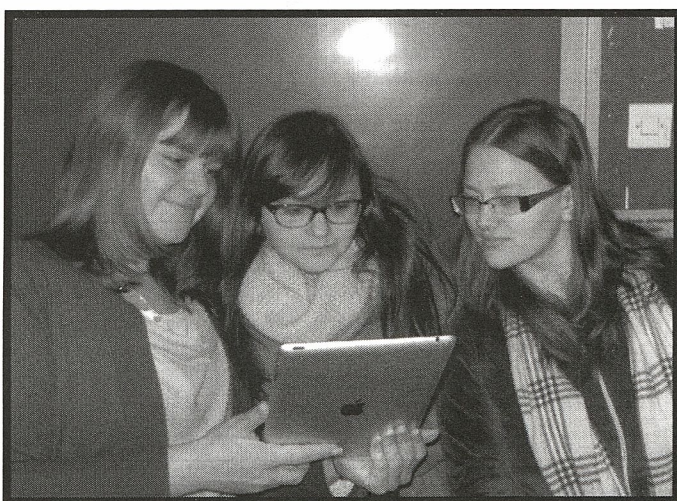
Branje na iPad-u je veliko lažje od branja na prenosnem računalniku. Knjige lahko kupiš preko spletne trgovine ali pa datoteko naložiš preko USB-polnilnega kabla. Lahko so v dveh formatih (eupb, pdf), prelistavanje na iPad-u pa spominja na dejansko, fizično knjigo. Knjige lahko prelistavamo s tapkanjem ob strani knjige (touch) ali s krajšim drsenjem s knjigo (slide). Lahko si prilagodimo svetlobo ekrana ali velikost besedila, besedilo lahko označimo, kopiramo. Ker je iPad zelo tanek in relativno lahek, je branje enostavno.

V primerjavi z elektronskimi bralniki ima iPad pomanjkljivost, saj moramo v naravni svetlobi ekran usmeriti tako, da ne odseva svetlobe.

Lahka uporabnost omogoča, da jih uporabljajo tako najmlajši, kot starejši. Zelo primeren je za branje, igranje igrice, s pomočjo številnih razpoložljivih aplikacij pa je lahko postane GPS, MP4 predvajalnik,

videoplayer, fotoaparati ali e-bralnik. Pri svoji uporabnosti za delo se tablica še vedno ne more primerjati s prenosnim računalnikom. Vendar pa nenehen tehnološki napredek pove, da se bodo razlike med prenosnim in tabličnim računalnikom vedno hitreje manjšale.

Viri:

<http://reviews.cnet.com/tablet-buying-guide/>
http://reviews.cnet.com/8301-19736_7-20080768-251/cnet-updates-tablet-test-results/?tag=contentBody;contentHighlights
http://www.msnbc.msn.com/id/45037254/ns/travel-business_travel/t/best-tablets-business-travelers/#.TwNJ-fIvpc

Bralni klub in Trubarjeva hiša literature

Polona Vozel

Pozdravljeni vsi knjigožerci in knjigožerke!

Ne glede na spol, starost, rasno ali etnično pripadnost, dolžino las ali številko noge vas vse lepo vabim v bralni klub, ker vem da ste strastni razpravljalci, kar se knjig tiče. V letnem semestru se bomo namreč ob dobri kavi srečevali v prostoru, ki s svojo energijo in udobnimi kavči kar kliče po tamkajšnjem preživljanju časa. Vsi zainteresirani s svojimi predlogi pišite na mail bralni.klub.bink@gmail.com.

Vse informacije boste izvedeli sproti, dovolite pa mi, da vam predstavim prostor, kjer bodo potekala srečanja, namreč Trubarjevo hišo literature, kjer so nam dali vedeti, da smo dobrodošli.

Pogovarjala sem se z vodjo programa Tatjano Pristolič, ki si je prijazno vzela čas in odgovorila na nekaj vprašanj o njihovem delovanju.

P. V.: *S Trubarjevo hišo literature se je možno seznaniti na vaši spletni strani. Mogoče bi jo le na kratko predstavili, za vse tiste, ki se z njo še niso srečali?*

T. P.: Že samo ime naše hiše pove, da je naš osrednji vsebinski imperativ literatura v zelo različnih razsežnostih, kar pomeni: da smo na literaturo pozorni v ožjem smislu, ko govorimo o prozi in poeziji; pa tudi v širšem smislu, v smislu humanizma, razmišljanja o človeku in družbi. Zanima nas tudi sama knjiga kot medij in ostali mediji, ki se pridružujejo knjigi. Poleg tega nas zanimajo ne samo klasične predstavitve literarnih del različnih avtorskih izrazov, ampak tudi povezave z ostalimi umetniškimi izrazi, se pravi literatura - glasba, literatura - gib, literatura - podajanje besede in zvoka. Po drugi strani raziskujemo področje transformativnosti literature,

kako se ta podaja, in tudi same knjige kot medija. Programsko smo vsebine zastavili precej na široko, vendar osrednja tema ostaja literarno poslanstvo.

P. V.: *V Dnevnikovem intervjuju sem brala, in citiram, »da pri vas šteje le kakovost«. Glede na to, da je udeležba na dogodkih brezplačna, me zanima, na kakšen način skrbite za kakovostni program in kakšni so kriteriji za uvrstitev v vaš program?*

T. P.: K tej besedi, ki ste jo omenili, bi dodala še en pridevnik oziroma označbo, ki je zelo pomembna in se dotika samega lika Trubarja, čigar ime nosi hiša. Ko pripravljamo in selekcioniramo programe, smo v naši esenci radi »trubarjevski«, in sicer izbiramo vsebine, ki so aktualne, sodobne, take ki raziskujejo področja, ki jih predstavljamo v hiši, in so odprte v najširšem smislu besede. Vse vsebine, ki jih pripravljamo, so brezplačne, selekcija pa gre v smeri izoblikovanosti vsebinskih sklopov, ki so središčeni okrog literature, čemur se pridružujejo glasbeni in delavniški sklopi, programi za otroke in seniorje. Za nami je šele prva programska sezona in skušamo profilirati ter iskati primerne izraze časa, ki ga živimo.

P. V.: *Program obsega vse od delavnic za otroke do bralnega kluba za starostnike. Kaj pa mladi, glede na to, da danes med njimi vlada splošno malodušje do kulture?*

T. P.: Obdaja nas anemičen kontekst, pa ne glede na to, ali gledamo na družbo z vidika politike, ali posameznih podsistemov, kulturnega, literarnega ali znanstvenega. Tu gotovo opažamo letargijo. Naš prostor je odprt ravno za teme, ki želijo to mlačnost razbijati. Govorimo o literaturi, zgodovini, urbanizmu, kulturi, ob tem pa se še vedno navezujemo na esenco Trubarjevega lika, ki je pravzaprav Slovincem prinesel to, kar nam je, prav zaradi aganžmaja, aktivizma, neke vrste trme, prepričanosti v svoj prav ter vztrajnosti, ki nam je manjka na vseh področjih.

P. V.: *Kako vi vidite vlogo študentov, mogoče konkretno vlogo študentov bibliotekarstva pri tem? Kako bi se lahko vključili oziroma na kakšen način bi lahko prispevali?*

T. P.: Prisotnost je zaželjena in osnova, še posebej če se želite seznaniti s temi tematikami; bolj kot to pa je pomemben lastni košček angažmaja bibliotekarjev, ki boste v prihodnje zaposleni na različnih področjih, povezanih s knjigo. Knjiga se nahaja na neke vrste zgodovinskem križišču in odpira mnoge teme, ki terjajo refleksijo zlasti od mladih ljudi, ki spoznavate in poznate določene segmente problematike. Trubarjeva hiša literature je prostor za vaše razmisleke: o položaju knjige; o razmerju med vsebino, besedilom in vizualnimi podobami; o poziciji knjige (kakršna je

bila nekoč, kakršna je) in kaj se pričakuje v prihodnje. Tukaj je ogromno aktualnih vprašanj, nekatera so bolj pereča, druga manj, ampak vsa sodijo v današnji družbeni kontekst, v naš prostor literature in knjige.

P. V.: *Pa trenutna razstava, ki poteka v hiši?*

T. P.: Ta trenutek so na ogled naslovnice časopisa Tribuna, kjer so razstavljene vse številke, ki so izšle v času ponovnega izdajanja časopisa. Razstava bo na ogled še nekaj časa, zanimiva je predvsem zato, ker se na izrazito angažiran način loteva obeh polov, iz katerih je sestavljen nek časopis - tako besedil kot ilustracij.

P. V.: *Mogoče še na kratko o dogajanju v letu 2012...*

T. P.: Smo sredi programske sezone, ki se začneja septembra in se končuje junija. S septembrom smo začeli z novim posebnim ciklom risane kritike v stripu. To je poseben projekt, ki se literarne refleksije loteva na svojski način. Pri projektu sodelujejo mladi avtorji

iz različnih literarnih krogov in področij, in moram povedati, da je zelo zanimiv projekt, ki ga nadaljujemo v novem letu. Eden od ciklov, v katere smo v letošnji programski sezoni intenzivno zagrizli, so t.i. performativne delavnice. Poleg same predstavitve knjižnih novosti smo se lotili tudi dela, ki se dotika samega podajanja vsebine skozi gib, nastop, skozi improvizacijo in iskanja nekih podpornih elementov za podajanje besedila v živo. Januarja je bila na programu tretja delavnica, ki ji sledita še dve intenzivni delavnici. Te potekajo na vsaka dva meseca in so za udeležence brezplačne. Dodala bi še, da je na koncu cikla delavnic vsakič tudi javna predstavitev naučenega, kar je odprt dogodek, v katerem tečajniki predstavijo prijeme, ki so se jih naučili glede na temo delavnice.

Torej vabim vse, ki vas zanimajo različni pogledi na knjigo, da pokukate, kaj se dogaja v centru Ljubljane, v bližini Tromostovja, na Stritarjevi 7, preberete kakšno knjigo in z nami na bralnem klubu kakšno rečete.

Hiša sanjajočih knjig

Špela Dolinšek

Od 2. decembra 2011 (no, če smo čisto pošteni, že malo prej) je Ljubljana bogatejša za novo knjigarno na Trubarjevi ulici. Poleg Modrijanove knjigarne je namreč vrata odprla Hiša sanjajočih knjig, ki deluje pod okriljem založbe Sanje.

Kaj lahko povemo o novi knjigarni? Za začetek to, da je ta knjigarna večji nadomestek manjše knjigarne, ki se je prej nahajala blizu stavbe RTV SLO. Že tam jim je v takrat majhnem prostoru uspelo ustvariti nek šarm zasanjane knjigarne. To pa so v novi knjigarni povedli na popolnoma nov nivo. Za začetek naj omenim udobne stole, ki kraljujejo sredi knjigarne in so namenjeni listanju knjig ter obdani s policami, kjer so razstavljene njihove največje uspešnice. Knjigarna je polna sedišč in skritih poličk. Pravzaprav je ustvarjena kot soba, za katero si moraš vzeti čas – da odkriješ vse njene skrite kotičke, poličke in knjižice, ki se tam skrivajo – ter prebrskaš ogromno steno polno filmov in glasbe. Kljub temu pa so izgubili meni zelo ljub otroški kotiček. V prejšnji knjigarni si namreč na otroški oddelek vstopil skozi majcena vratca, s katerih je gledala Zvezdica zaspanka. Seveda je bil

z druge strani vhod tudi za odrasle, ampak to je bil mali otroški kot z otrokom prilagojenimi poličkami. V novi knjigarni so vratca dobila svoje mesto na steni in police so prav take kot tiste za odrasle. Zdi se mi škoda, da tega niso obdržali.

Seveda prodajajo v večini le knjige, ki so izšle pri založbi Sanje. Poleg tega imajo tudi svoj spekter glasbene produkcije, ki je prav tako na voljo v knjigarni. Na voljo je tudi izbor tuje literature, vendar obsega le manjši del polic in je skrit za velikim stebrom polnim CD-plošč.

Sicer pa je vsepovsod prisoten duh ustanovitelja založbe gospoda Roka Zavrtanika. Ta je namreč založbo ustvaril v svoji želji po tem, da bi izdali dela Frana Miličinskega Ježka, kar mu je tudi uspelo. Velik portret te kultne osebnosti slovenske kulture se tako nahaja tudi v knjigarni. Posebno pa so počastili tudi pesnika Krasa Srečka Kosovela. Poleg njegovega portreta, ki se nahaja v prostorih knjigarne, so se nanj ob otvoritvi spomnili na izredno zanimiv in izviren način. Napolnili so namreč posebno kolekcijo vinskih buteljč, katerih vina so dobila ime po pesmi tega pisatelja. Na vsaki buteljki tako visi listek s pesmijo, po kateri se imenuje vino.

Dejstvo da je majhna založba, kot so Sanje, odprla knjigarno na eni od glavnih ljubljanskih ulic, je v času krize kar tvegan podvig. Meni osebno je knjigarna zelo všeč, rada zahajam in bom še pogosto zahajala tja (če zaradi drugega ne, da preverim poličko znižanih poškodovanih knjig pri vhodu). Srčno upam, da bo založbi uspelo to knjigarno obdržati in da nas bo s svojimi zanimivimi dogodki in domislicami ter z odličnimi knjigami razveseljevala še naprej!

Dobre knjige, ki nam jih priporočajo profesorji

Meta Eržen

Profesorje spoznavamo na različne načine preko njihovih predavanj. Poleg tega imajo profesorji na oddelku BINK tudi svojo »bralsko« stran. Tokrat sem jih vprašala, kaj nam priporočajo v branje – pod pogojem, da ni strokovna literatura.

---

dr. Marija Petek

Zame najlepše knjige v zadnjem času.

Tone Partiljič: Dom dom

Zelo duhovit in realističen opis življenja v domu starejših občanov, kjer se dogaja marsikaj, tudi simpatije in ljubezen.

Alenka Mirt Iskra: Čez mavrico

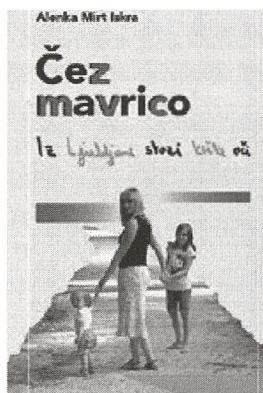
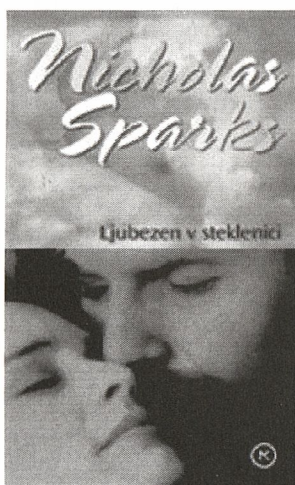
Vsakdanje družinsko življenje, ki je lepo, polno upanja in sestavljeno iz prijaznih odnosov med ljudmi.

William Faulkner: Svetloba v avgustu

Poseben način pripovedovanja, ki je zapleten in podroben, prepletanje različnih likov in njihovih zgodb, prepletanje sedanjosti in preteklosti, pripovedovanje iz različnih zornih kotov.

Nicholas Sparks: Ljubezen v steklenici

Nevsakdanja ljubezenska zgodba, vendar prijetna in romantična.

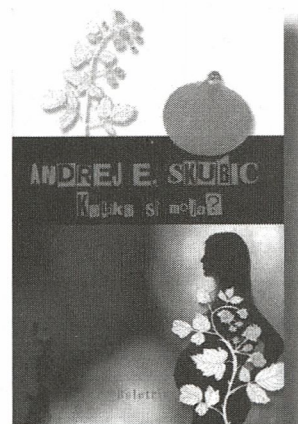

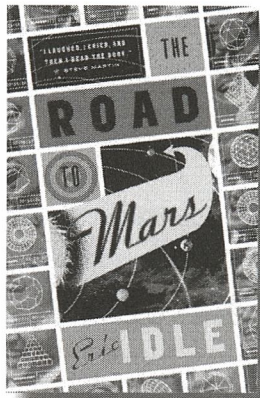
---

dr. Andrej Blatnik

Od v zadnjem času izdanih bi priporočil roman **Andreja E. Skubica: Koliko si moja**, in to iz naslednjih razlogov:

1. Splošno mnenje je, da so slovenske knjige slabe, ta pa po moje ni.
2. Splošno študentsko mnenje je, da je slovensko leposlovje pisano v čudno vzvišenem jeziku, to pa zanesljivo ni.
3. Knjiga odlično prikaže nekaj, kar na predavanjih večkrat omenim, in to je 'nezanesljivi pripovedovalec', ki z opisom reči okrog sebe zaradi načina, kako jih vidi, hkrati natančno opisuje tudi sebe samega.
4. Knjiga odlično prikaže nekaj, kar na predavanjih premalokrat omenim: da se pohlep, in še veliko drugih težav sveta, velikokrat začne pri posamezniku, ki ne zna osvestiti, kaj počenja.
5. Z vsem tem knjiga odlično povzema stanje družine – žal (?) pa nam sporoča, da smo v marsičem sami težava in potemtakem tudi rešitev.
6. Nekateri prizori v romanu so hudo zabavni – res pa je treba najti pot do njih.

dr. Jan Pisanski

Eric Idle: Road to Mars

Alex in Lewis sta komika, ki v daljni prihodnosti potujeta po vesolju in iščeta delo, pri čemer jima pomaga android Carlton. Ko se jima ponudi priložnost za nastope na veliki vesoljski križarki, se zdi, da je iskanja konec, a trojica se kmalu znajde v nevarnosti.

Po eni strani je zgodba dokaj hollywoodska, ne manjka teroristov in eksplozij, po drugi strani pa Idle opisuje človeško naravo skozi oči robota, ki piše disertacijo o humorju, čeprav ne razume dovtipov. Monty Python in Douglas Adams v enem? Niti ne, čeprav so vplivi očitni. Gre za čisto zabavno in strukturno razgibano zmes znanstvene fantastike, angleškega humorja in teorije komedije.

Recenzija

Kako govoriti o knjigah, ki jih nismo prebrali Pierre Bayard

Ana Černič

Osrednji predmet naše stroke je knjiga oziroma, če smo natančnejši, informacije in vsebina, ki jih vsebuje njena fizična, zdaj vse pogosteje digitalna oblika. Da bi uspešno delovali na svojem področju: bodisi v bibliotekarstvu, bodisi v založništvu ali pa tudi v informacijski znanosti, se od nas pričakuje oziroma je zaželeno poznavanje in razumevanje najrazličnejših napisanih del. V trenutnem stanju, eksploziji informacij in poplavi izdaj je zelo težko slediti posameznim fragmentom tega delovanja ali vsakega vsaj bežno poznati.

Pierre Bayard, univerzitetni profesor francoske književnosti v Parizu, nam v svoji, pri založbi Minuit l. 2007 izdani knjigi z naslovom *Kako govoriti o knjigah, ki jih nismo prebrali*, pokaže, kako s samozavestjo in sproščenostjo govoriti o besedilih, ki smo jih ali pozabili, ali samo prelistali, ali slišali o njih ali pa jih sploh nikoli prebrali. Zdaj je čas, da se, če se mogoče še nismo, naučimo pogovarjati o delih in izdajah, ki nas in nas še bodo spremljale v naši stroki.

Kako govoriti o knjigah, ki jih nismo prebrali je napisana zelo berljivo, snesti se jo da že v enem dnevu. V vsakem poglavju nam Bayard rahlo filozofijo podkrepi z odlomki iz knjig in filmov in vse skupaj poveže z značilnim lahkotnim francoskim humorjem. Prikazuje nam različne primere »nebralcev«, kako se pogovarjati z avtorji, katerih knjige nismo prebrali, ter kako se znajti v podobnih situacijah, kadar nas vprašajo za mnenje.

Čeprav knjiga deluje kot priročnik z navodili, kako se na vsak način izogniti branju kakršnegakoli besedila,

je Bayardov namen ravno obraten, kakor je tudi sam priznal v nekem intervjuju. Rad bi nas spodbudil, da beremo več, vendar da to delamo bolj svobodno. Da pustimo domišljiji prosto pot tako pri branju, kot pogovarjanju o knjigi. Rad bi, da se naučimo živeti s knjigo.

Čudovito življenje s knjigo vam želim!

Oče naroda

Kratka šaljiva zgodovinska povest

Nejc Vidmar

Sem otrok kmečkih staršev, živel sem na kmetiji, jedel kmečko hrano in plesal na kmečko godbo. Imel sem slovensko ime in priimek, Slovenec se namreč pišemo in Jernej mi je ime. Ko sem bil mlad, sem iskal kmečko dekle, pa je nisem našel. Kaj hitro ugotovim, če je dekle s kmetov doma, zakaj dekle je toliko kmetica, kolikor ima črnega za nohtom. Lahko se mi opravičuje, da se je bila očedila, vendar je bržčas nemogoče izza nohtov s sirkovo krtačo spraviti črnino...

Vsako leto smo pri nas orali njive, ličkali koruzo, obrzovali v sadovnjaku, pa tudi koline smo imeli, da je bilo ob božiču meso na mizi. Imeli smo tudi krušno peč, v kateri so mati pekli kruh, ob zimskih večerih pa smo se, ko smo bili še otroci, stiskali na njej. Če je bil kateri od otrok, deset nas je bilo, utonil v sanje na peči, ga je prebudilo pekoče žganje v riti, zakaj vroče je bilo kot v rauf'niku. Takrat smo se zares iz srca nasmejali, prežgani ubožec pa je resnobnega obraza sedel zunaj v snegu. Motilo me je le, če sem bil sebi rit prežgal. Takrat mi ni bilo do smeha.

Spominjam se božiča, bilo mi je kakih petnajst let, zunaj pa poldrugi meter snega. Oče so šli v mesto, da nabavijo olja za lanterno in dolgo ga ni bilo nazaj. Mati so že dolgo tega postavili potico na mizo, ko se je vrnil. Takoj smo vedeli, da je na poti domov verjetno zavil v gostilno, zakaj komaj se je spravil čez vrata, že je naskočil mamu in jo zvelkel v drugo sobo. Nas je bilo strah, zato si nismo drznili niti oči obrniti proti sobi, kjer sta bila. Tako smo le ležali na peči in s prsti risali po šipi. Verjetno jo je nagarbal, zakaj mati je imela vso frizuro podrto. Bržčas pa sta se že spravila, bila sta namreč oba nasmejana, ko sta se vrnila. Bil sem srečen, da sta se pobotala. Sedli smo k večerji. Jedli smo ta boljše tlačenko in krvavice, pili pa smo mleko, le oče so si često natakali vina. Ko bi le imeli mesa vsak večer na mizi, tako dobro je bilo. Na koncu smo dobili še darove. Meni so oča dali suhega sadja in kar dva bonbona, bil sem namreč med starejšimi otroci. Potem smo odšli še k polnočnici, kjer se je lepe pesmi pelo in k Jezusu molilo. Jezus je bil dober mož, pa tudi Marija rada pomaga, če le utegne. Lepo je bilo biti otrok na naši kmetiji.

Pri šestnajstih sem se prvič zaljubil v sosedovo dekle. Težava je bila le v tem, da je njeno srce bilo za mojega najstarejšega brata Lovrenca, ki mu je bilo takrat že osemnajst let. Stvar sem rešil tako, da sem ju po tem, ko sem ju zalotil na seniku, zatožil sosedu in spet smo se vsi smejali, ko je sosed z vilami lovil po celem polju Lovrenca, ki je bil za nameček še brez hlač. No, Minka (tako je bilo dekletu ime), pa je v odsotnosti očeta, ta čas z menoj smuknila na senik. Tako sem tudi jaz prvič občutil slast mesenega cveta. Tako lepo je dišala; šele kasneje, ko sem bil prvič na tržnici v mestu, sem ugotovil, da po ribah. Tako sem postal strasten ribič.

Oča niso bili navdušeni nad tem, vendar jim je kar malo odleglo, tako se je moral namreč med devetimi otroci odločiti, komu bo zapustil kmetijo. Jaz pa sem lovil ribe. Postrvi in kleni so bili tako velikokrat na naši mizi, pa tudi kak som ali ščuka se je kdaj znašla tam. No, ribjemu vonju pa nisem sledil le k potokom in rekam, tudi za kiklami sem namreč rad letal. Pod veliko kikel sem roko položil, mnogo sem jih tudi slekel. Deklet nisem kaj dosti izbiral, zakaj ko kiklo dekletu dvigneš nad glavo, je popolnoma vseeno kakšnega obraza je. Tudi na leta se nisem kaj dosti oziral. Jagal sem tako vdove in starejše gospe, kot tudi mladenke, nekajkrat pa sem tudi pri devicah stopil tja, kamor pred mano še ni stopila človeška noga. Rade so me imele in jaz njih. One so imele le mene, jaz pa njih vse. Spočetka je bilo vse tako nedolžno, vsak dan sem spal drugje in se zabaval, lahko bi rekli, da sem življenje in ženske cvetove zajemal z veliko žlico. Po tem pa je zanosila ena, pa druga in kmalu nisem imel več kje spati. Otrok se je takrat na hitro nabralo kake tri ducate in veliko jeznih očetov, mož in fantov me je iskalo. Tako sem bil primoran zbežati v Ameriko. Kakih trideset let kasneje mi je pisal brat Lovrenc. Pisal je, da je mojih otrok in vnukov skupaj že več kot dvesto petdeset ljudi. Pa saj je bilo logično, trije ducati otrok, vsak od njih pa je imel še vsaj pol ducata svojih... Koliko jih bo šele na koncu dvajsetega stoletja, če jih je že sedaj, na začetku toliko...

Posvečeno mojim lubim Slovencem.
Vaš, oče naroda.

Muanis Sinanović

assasin & mongoli

I.

portret čaka
na vdih življenja.
ko ga dobi,
stopi ven in s pogledom
prebode okolico.
mreža za dobavo je vzpostavljena
in deluje
po mogočnem naključju.

assasin stoji na vrhu
alamuta
in vidi mongole.
kartal je s svojo empatijo
in empatijo sistema
in ve:
ko pridejo oni, gre z njimi.

kjer nič ni res,
še vedno diha sončna svetloba.
ker ve, kaj ni dovoljeno,
si lahko privošči vse.

II.

neskončnost je vedno nosila
valje. njej je vseeno.
na mestu, kjer je stal
assasin, je zaradi robov
v njem naplakovala živahneje
in bolj razgibano.

Naj vas Angel ljubezni popelje v
prihajajočo pomlad. Pesem smo
izbrali iz pesnikove zadnje zbirke
Angeli, ki je izšla na letošnji
Prešernov dan.

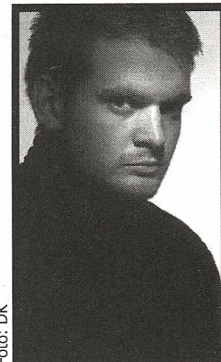

Foto: DK

Kolega Muanis je svojo prvo pesniško zbirko z naslovom Štafeta okoli mestne smreke izdal pri založbi KUD France Prešeren Ljubljana, v zbirki "Mi pojemo v puščavi", v sklopu s pesniškimi zbirkami Tomaža Šalamuna, Iztoka Osojnika in Anje Bukovec. Za ta uspeh mu čestitamo!

Tone Pavček

Angel ljubezni

Lep je angel ljubezni,
kot je ljubezen lepa.
Zaljubljenim poje pesmi
in vrata raja odklepa.

V srcu zna iskro vžgati,
vodi na prvi zmenek
in ko sta ljubimca v zagati,
jima razveže pomenek.

Z njima deli rdečico,
z njima hlepi po poljubih
in z njima pozna govorico
in zapoved edino: Ljubi!

A takrat ko dotakne
kot v raju telo se telesa,
se njun angel umakne
v svoja mala nebesa.

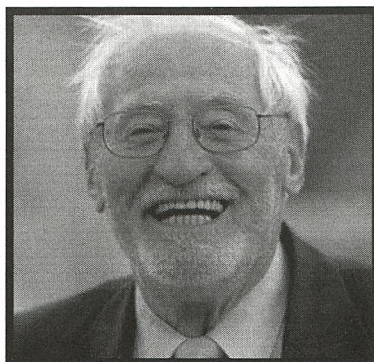

Foto: Slobinet

ALI STE VEDELI?

- Da je zavetnica bibliotekarjev sv. Katarina ter zavetnik knjižničarjev sv. Lovrenc?
- Da je bil prvi film z bibliotekarsko tematiko posnet že davnega leta 1912 z naslovom The Librarian?
- Da letos mineva dvesto let od rojstva angleškega pisatelja Charlesa Dickensa?
- Da bi 3. januarja stodvajseto letnico rojstva praznoval pisatelj trilogije Gospodar prstanov, J.R.R. Tolkien?
- Da letos mineva sto let od rojstva slovenske pisateljice Mire Mihelič?

VICI

6 najtanjših knjig na svetu

1. Knjiga bosanskih modrosti
2. Crnogorske radničke pjesme
3. Ethiopian Cookbook
4. Slovenski atlas
5. Seksualno življenje računalničarja
6. Samokritičnost Hrvatov od preteklosti do danes

Bedna knjiga

Pride uporabnik v knjižnico in reče:

»Vračam vam to knjigo, je čisto brezvezna, polno likov, pa nobenega zapleta...«

Knjižničar:

»Ah, končno! Vi ste torej tisti, ki ste nam odnesli telefonski imenik.«

KVIZ

Izpolni polja in vpiši črke v kvadratih v spodnje polje, da dobiš geslo.

Revija študentov našega področja: ___ □ ___

Glavni urednik Mladinske knjige: ___ □ ___

Slovenski knjižnični informacijski sistem: ___ □ ___

Knjigarna založbe Učila International: ___ □ ___

Literarna nagrada za najboljši slovenski roman: ___ □ ___

Število območij v bibliografskem opisu: □ ___

Prvi rimski založnik: ___ □ ___

Prvi slovenski sodobni založnik Lavoslav: ___ □ ___

Kratice enega izmed klasifikacijskih sistemov: ___ □ ___

Katalogizacijski priročnik za oblikovanje značnic: ___ □ ___

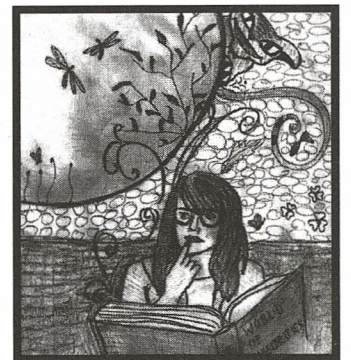
Prva slovenska založba, ustanovljena leta 1851: ___ □ ___ založba

Mednarodna standardna številka za serijske publikacije: ___ □ ___

Popis zaloge določene knjižnice se imenuje: knjižnični ___ □ ___

Seznam predmetnih oznak: ___ □ ___

Evropska digitalna knjižnica: ___ □ ___

V. P.

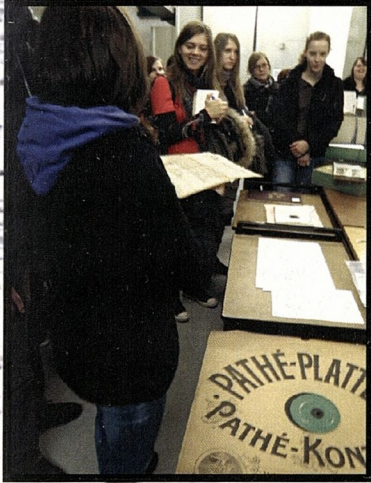
GESLO: _____

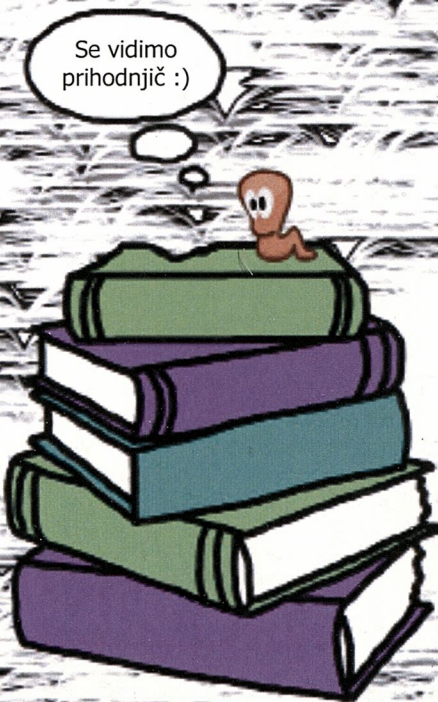

Brucovanje 2012
Foto: Metka Planko

Enodnevna strokovna
ekskurzija v Kranj
Foto: Leja Rakar
in Barbka Rode

Se vidimo
prihodnjič :)